

VOORWOORD

In het voorjaar van 2006 vatte ik het plan op om de Maas in woord en beeld te brengen. Op de een of andere manier vind ik de Maas een sympathieke rivier, een gevoel dat veel mensen met mij delen. Sommige steden, zoals Dinant en Luik noemen zich trots haar dochter en Venlo geeft aan de Maas liefkozend de naam 'Oos Moeder', Limburgs voor Ons Moeder. Het is een ongelooflijke ervaring geweest om deze rivier te volgen van haar bron tot aan de monding in zee en een uitdaging om in dit boek aan haar veelzijdigheid recht te doen.

De Maas staat op de negende plaats van de grote Europese rivieren. Het is een grillige regenrivier, die in de zomer een lage afvoersnelheid heeft en in de winter ongebreideld uit haar oevers wil treden. De mens heeft heel wat met haar te stellen!

De Maas is ook een van de drukbevaren waterwegen in Europa en een belangrijke Noord-Zuidverbinding. Mede daardoor konden aan haar oevers grote steden tot ontwikkeling komen, waarvan de geschiedenis vaak tot onheugelijke tijden teruggaat.

In de geschiedenis van Europa speelde de Maas een belangrijke rol als grensrivier tussen verschillende machtsgebieden en heeft zij veel bloed zien vloeien tijdens de verschrikkelijke oorlogen die hier zijn uitgevochten.

De Maas heeft niet allen een economisch belang als transportweg. Ook maatschappelijke belangen eisen hun recht op. Miljoenen mensen zijn van de Maas afhankelijk voor hun drinkwater en velen vinden rust en ontspanning op en langs het water. En dan is er nog de natuur, die stilzwijgend maar gestaag zijn recht opeist. Tussen deze drie elementen een verzoening te vinden is een criterium voor duurzaam handelen en langs de Maas zoeken mensen daar serieus naar.

De Maas heeft zoveel aspecten, dat het ondoenlijk is die allemaal in één boek te vatten. Daarom heb ik de keuze gemaakt om in elk hoofdstuk een aspect extra te belichten. Zo geeft 'Moeder Maas' een indruk van deze sympathieke rivier, de natuur, de oeverbewoners en hun geschiedenis, haar rol in de economische bedrijvigheid van de mens en de Maas als recreatiemogelijkheid. Het is mijn wens dat ik in die opzet geslaagd ben.

Ik ben veel dank verschuldigd aan de vele mensen, die mij geholpen hebben dit boek te kunnen schrijven. In de fase van research waren het vooral geschreven bronnen van wetenschappers en organisaties die zich met de Maas bezig houden. Tijdens de reis waren het de mensen die op een of andere manier met de Maas verbonden zijn. Zoals Paul Begrand, de oud burgemeester van Pouilly en Bassigny, die aan de wieg stond van het monument bij de Maasbron en mij zijn archief liet lezen. Remy Picasso van het VNF, die mij alles vertelde over stuwen, jachthavens en oever- en waterbeheer in Noord Frankrijk. Michel Trichot, die mij meenam in zijn ULM om de Maas vanuit een ander gezichtspunt te kunnen fotograferen. Carol en Roy Scymore, schippers van MS Pedro, die mij aan den lijve lieten ondervinden wat een binnenschipper zoal doet. René en Marjoke van Meurs voor hun enthousiaste verhalen over hun ervaringen als waterrecreanten. Claudine Schloss van de Bibliothèque Ulysse Capitane te Luik voor haar enthousiaste verhalen over de wordingsgeschiedenis van de 'ville ardente'. Roberta van den Biezen, met wie ik inspirerende gesprekken voerde over het natuurbeheer aan de Belgische kant van de grensmaas. Rederij de Zilvermeeuw, die mij in staat stelde de Nederlandse delta vanaf een boot in beeld te brengen. Ook alle medewerkers van gemeenten en VVV's langs de Maas: bedankt voor jullie sympathieke behulpzaamheid. En niet te vergeten al die onbekende oeverbewoners, die hun licht wilden laten schijnen over hun rivier.

Bedankt ook Emmy en Ineke voor jullie inspanningen in de correctie en lay-out, Dirk voor zijn praktische inbreng bij het tot standkomen van dit boek en al mijn vrienden voor hun ondersteuning. En speciaal mijn vrouw, die als een rots in de branding bleef geloven in Moeder Maas en mij.